

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับจากมนุษย์มีการพัฒนาตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงจากสังคมบรรพกาลที่มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย จนก้าวเข้าสู่ความเป็นอารยะ มีความเป็นศิวิไลซ์มากขึ้น ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และโดยเฉพาะการเมืองที่ถือเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญของมวลมนุษยชาติ ในการนำพาตนเองเข้าสู่รูปแบบของการเมืองและการปกครองที่ดีที่สุดตามบริบทของสังคมและความต้องการของคนในแต่ละยุคแต่ละสมัย การเมืองการปกครองในแต่ละรูปแบบดังกล่าวจะไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากขาดซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนได้รับรู้และเกิดความสำนึกในการมีอยู่ของสังคมที่ดีมีคุณภาพ ซึ่งจำเป็นต้องใช้มิติของการบริหารเรื่องภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาเป็นตัวขับเคลื่อนของการพัฒนารูปแบบหรือหลักการให้สอดคล้องไปในทิศทางที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชน ที่จะส่งผลต่อภาพรวมในการพัฒนาประเทศต่อไป (วงศกร เจียมเฝ้า, 2555)

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าในยุคปัจจุบันนั้น ถือเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง และทุกอย่างองค์การ ก็จะต้องเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับสังคม ระดับองค์กร ระดับกลุ่ม จนถึงระดับบุคคล ทั้งในด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งด้านวัฒนธรรม ค่านิยม เทคโนโลยีและอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งผลจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ส่งผลทั้งทางบวกและทางลบ แม้แต่ประเทศไทยก็ได้เคยประสบกับสภาวะวิกฤติเศรษฐกิจอย่างรุนแรงและยังมีผลกระทบต่อเนื่องมาถึงทุกวันนี้ ซึ่งหากมองในระดับองค์กรทั้งในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในทุกระดับ ทุกกลุ่มขององค์กร มีความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ตนเอง หรืออาจจะต้องเปรียบเทียบกับคู่แข่งชั้นของตน ทั้งในจุดอ่อนจุดแข็งโอกาสและอุปสรรคปัญหาต่างๆขององค์กรเพื่อให้เห็นความสำคัญและความเร่งด่วนในการที่จะต้องปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อให้ตระหนักอย่างแท้จริงว่า หากเราไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง ขณะที่สภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยต่างๆ รอบตัวเรากลับมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การหลงตัวเองว่าตนเองยิ่งใหญ่และเชื่อว่าจะสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง อาจจะนำเราไปสู่ความหายนะหรือความล้มเหลว สิ้นสูญ ใต้ในที่สุด

สำหรับองค์กรในปัจจุบัน แม้แต่วงการวิชาการต่างก็ให้ความสำคัญในด้าน การศึกษาค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับตัวแปรหรือปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อความมีประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผลขององค์กร ตัวแปรหรือปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากร นั้นก็คือ แรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรหรือของกลุ่มทำงาน รวมถึงการพัฒนา

สมรรถนะและศักยภาพของบุคลากร ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ได้รับการยอมรับว่ามีอิทธิพลมาก ก็คือภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาในทุกๆ ระดับ รวมทั้งบุคลากรทุกๆ คนในองค์กรด้วย ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในที่นี้จะหมายถึงพฤติกรรมหรือกระบวนการที่บุคคลหนึ่งมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น โดยมีทั้งศาสตร์และศิลป์เข้ามาประยุกต์ใช้ ให้สอดคล้องกับระบบงาน มีความคิดสร้างสรรค์ คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังมีรูปแบบการบริหารงานที่มีเทคนิควิธีการที่ลดขั้นตอน ลดสายการบังคับบัญชา สามารถนำพาผลงานออกมาสู่ประชาชนได้อย่างเต็มที่และมีคุณภาพ

ทั้งนี้ การบริหารองค์การสมัยใหม่ ที่เรียกว่าการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นแนวทางสำคัญของการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management :NPM) ที่ได้ นำเอาลักษณะของภาคธุรกิจเอกชน โดยเล็งเห็นผลตรงเป้าได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีการมุ่งเน้นถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน รวมถึงการกำหนดกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ พร้อมทั้งต้องสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จของการ ดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการทศน์และ วิธีการบริหารงานภาครัฐไปจากเดิม ที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า และอาศัย กฎระเบียบ เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความถูกต้อง สุจริตและเป็นธรรม โดยหัน มาเน้นวัตถุประสงค์และสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการ ดำเนินการขององค์การ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร สมาชิกขององค์การ และผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การ การบริหารงานแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ อาจกล่าวได้ว่า เป็นนวัตกรรมทางการบริหารที่ประเทศต่างๆ ที่พัฒนาแล้วนำมาใช้ ในการปฏิรูประบบราชการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ซึ่ง ประเทศไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) ก็กำลังจะใช้วิธีการ บริหารรูปแบบใหม่ที่ผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงระบบงบประมาณเป็นแบบมุ่งเน้นผลงาน ทำการ ปฏิรูประบบราชการภาครัฐให้สามารถจัดบริการสาธารณะให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชนมากขึ้น หัวใจสำคัญของความสำเร็จในการใช้วิธีการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นอยู่ที่การสร้างตัว บังชี้ผลการปฏิบัติงาน ที่มีความตรง เป็นที่ยอมรับ และสะดวกในการนำไปใช้ เพื่อให้ได้มาซึ่ง สารสนเทศสำหรับการกำกับ ติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานขององค์การ ตลอดจน สามารถคิดสรรค์ผลงานออกมาสู่บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันได้อย่างตรง ประเด็น

ปัจจุบันเมืองพิษณุโลกถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเห็น ได้จากโครงการนำร่องของรัฐบาลที่อัดฉีดเม็ดเงินเป็นจำนวนมากเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจผ่าน โครงการลงทุนระบบรถไฟความเร็วสูงโดยตรง และมีความตื่นตัวมากที่สุด เมืองซึ่งได้อานิสงส์ จากการถูกกำหนดในยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็น "สี่แยกอินโดจีน" มาก่อนหน้านี้แล้วยิ่งทวี ความคึกคัก และฉายภาพของการเป็นศูนย์กลางการค้า เศรษฐกิจ และการลงทุนของภาคเหนือ

ตอนล่าง ซึ่งจะเชื่อมโยงต่อไปถึงการค้าและการขนส่งในระดับภูมิภาคอีกด้วย ซึ่งนั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความคึกคักและความคาดหวังจากภาคธุรกิจต่างๆบนกระแสความตื่นตัว พร้อมกับมุมมองที่เชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจของพินชุนโลกกำลังเติบโต ขยายตัวได้ในทุกมิติ ด้วยปัจจัยจากทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมเป็นศูนย์กลางการค้าการขนส่ง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เทศบาลนครพินชุนโลกจึงต้องมีบทบาทอย่างมากในการรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเข้ามาอย่างก้าวกระโดด ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ ได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นผลต่อการบริหารจัดการในทุกมิติอันจะเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนจะต้องมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์อยู่ในตัวเอง ฉะนั้นบุคลากรจะต้องใส่ใจในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารงาน ที่จะนำไปสู่การครองตน ครองคน ครองงานได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการมีภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลอยู่ในตัวเอง มีความมุ่งมั่น ทุ่มเท อดทน และเสียสละ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาและทำให้บุคลากรได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลถึงการดำเนินงานที่ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง จนนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด รวมทั้งจะก่อให้เกิดกระบวนการที่ว่า “ผู้นำรุ่นใหม่” จะต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้านำ และกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งไปสู่ผลที่ตั้งไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ ได้อย่างรัดกุมซึ่งจะเป็นผลต่อการบริหารจัดการในทุกมิติซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนจะต้องมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์อยู่ในตัวเอง พร้อมทั้งสามารถที่จะทำงานได้ในทุก ๆ สถานการณ์ คิดวิเคราะห์หรืออย่างเป็นระบบ สร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเป็นสิ่งที่ประชาชนชาวพินชุนโลกตั้งตารอคอยการทำงานของเทศบาลนครพินชุนโลกว่าจะเดินไปในทิศทางใด และผลงานจะออกมาในรูปแบบไหนนั่นเอง

เทศบาลนครพินชุนโลก ได้มีการดำเนินการพัฒนาทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมจิตสำนึกคุณธรรมและจริยธรรมของประชาชนก็เพื่อการบรรลุผลสำเร็จอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน โดยในการนี้เทศบาลนครพินชุนโลกได้ยึดหลักภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีความสำคัญสูงสุดซึ่งผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่อยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นมากกว่าเดิม ดังนั้นเทศบาลนครพินชุนโลกจึงมีภารกิจและบทบาทในการให้บริการสาธารณะและพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินซึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งต่อการบรรลุผลสำเร็จต่างๆ ก็คือความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่ายอันได้แก่ความร่วมมือภายในหน่วยงานของเทศบาล หน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือร่วมใจจากพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาลนครพินชุนโลกที่ได้มีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการร่วมตรวจสอบและป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งการผนึกพลังความร่วมมือของทุกฝ่าย

จะนำไปสู่การปฏิรูปให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่ดี มีภูมิคุ้มกันเป็นเยี่ยมและเนื่องจากว่าได้มีการกระจายอำนาจในการพิจารณาตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน จึงเป็นการสร้างกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลการบริหารงานของภาคราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้อันจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดีของระดับภาครัฐและระดับประเทศต่อไป (เทศบาลนครพิษณุโลก, 2555)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาถึงระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของบุคลากรในเทศบาลนครพิษณุโลก และปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของบุคลากรว่าจะจะเป็นไปในทิศทางใด ซึ่งมีความสำคัญจำเป็นต่อประชาชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกว่าจะได้รับการจัดสรรบริการสาธารณะได้ดีมีค่าน้อยแค่ไหนและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดเพียงพอหรือไม่ พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการเสริมสร้างการดำเนินงานของการบริหารจัดการแบบภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่อการบริหารแบบงานมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อนำไปปรับปรุงและแก้ไขภายในองค์กรของเทศบาลนครพิษณุโลก โดยให้มีการบริหารจัดการในรูปแบบที่ดีและสอดคล้องกับบริบทในความเป็นจริงของคนในเขตพื้นที่นั้นๆ อีกทั้งสามารถตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง ให้มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ตลอดจนเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับพี่น้องประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลกว่าจะได้รับการจัดให้มีการบริการสาธารณะอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลกได้อย่างแท้จริงและยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรในเทศบาลนครพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรที่ประกอบไปด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ต่างกัน
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งสายงาน หน่วยงานที่สังกัด และระยะเวลาในการปฏิบัติงานของ บุคลากรที่ต่างกันมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ต่างกัน
3. บุคลากรที่มีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ จะนำไปสู่การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ บุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลกนั้น ก็ต้องการที่จะพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น และประชาชนใน เขตพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากบริการสาธารณะของเทศบาลนครพิษณุโลก ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ฉะนั้นผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการศึกษาในพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลก ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรได้แก่ บุคลากรทั้งชายและหญิงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนคร พิษณุโลก ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 942 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ได้จากการกำหนดขนาดด้วยตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่จำนวน 286 คน
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ต่อการบริหารงานแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
4. ตัวแปรที่ศึกษา ผู้วิจัยได้แยกเป็นประเด็นคือ

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา และเป็นข้อมูล ด้านสังคม คือ:ตำแหน่งสายงาน หน่วยงานที่สังกัด และระยะเวลาในการปฏิบัติงานของบุคลากร

ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการ ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ได้เป็นอย่างดีด้านการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจและอำนาจ หน้าที่ของเทศบาลนครพิษณุโลก รวมถึงด้านการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพเพื่อ เป้าหมายในการดำเนินงานด้านการวิเคราะห์วิสัยทัศน์พันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ด้าน การกำหนดตัวชี้วัดเพื่อมุ่งไปสู่ปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยคำนึงถึงปัจจัยที่คุ้มค่า ประหยัด และ เหมาะสมมากที่สุดและด้านการกำหนดเป้าหมายและการกำหนดวิธีการไปสู่ขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อมุ่งสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ หมายถึง บุคคลที่มีความพร้อมในทุกๆด้าน มีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการปฏิบัติงาน มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล คิดรอบด้าน แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างชาญฉลาด คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา นำพาองค์กรไปในที่ทิศทางที่ดี และเป็นบุคคลที่สามารถโน้มน้าวคนให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มใจ ควบคู่ไปกับความชาญฉลาด ที่จะต้องกล้าคิดกล้าทำ กล้านำ และกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่สร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและผู้ที่ได้รับบริการสาธารณะอย่างเต็มเปี่ยม อีกทั้งจะต้องเป็นบุคคล ที่จะสามารถครองตน ครองคน และครองงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อยู่บนหลักการของหลักธรรมาธิปไตย ซึ่งโดยรูปแบบนี้จะได้ทั้งใจคนและผลผลิตของงานที่มีคุณภาพ สามารถตอบโจทย์วัตถุประสงค์ขององค์กรได้ตรงเป้าหมายและเกิดผลลัพธ์ที่ดี

การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง วิธีการบริหารที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์หรือผลการปฏิบัติงานเป็นหลัก โดยมีการวัดผลการปฏิบัติงานด้วยตัวชี้วัดอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทำให้ผู้บริหารทราบผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานเป็นระยะๆ และสามารถแก้ไขปัญหาได้ทัน่วงทีเป็นการควบคุมทิศทางการดำเนินงานให้มุ่งสู่วิสัยทัศน์ของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

ศาสตร์และศิลป์ในการครองตน ครองคน และครองงาน หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างชาญฉลาด คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ อีกทั้งสามารถนำวิชาความรู้ต่างๆมาบูรณาการในการทำงานให้เกิดคุณภาพ และประสิทธิผลตลอดจนนำศาสตร์วิชาต่างๆมาปรับใช้ให้เข้ากับกระบวนการทำงาน รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ที่มองการณ์ไกล มีวิสัยทัศน์รอบด้าน มีเทคนิค วิธีคิด ที่แตกต่างแต่มีประสิทธิภาพ มีลูกกล้อลูกชนในการปฏิบัติงาน สามารถโน้มน้าวผู้อื่นให้ทำงานให้เราอย่างเต็มอกเต็มใจ ดังนั้นผู้บริหารจึงจะต้องเป็นบุคคลที่มีความครบเครื่องอยู่ในตัวเอง คือ สามารถขจัดปัญหาเรื่องส่วนตัวได้อย่างชาญฉลาด เจียบขาดไปด้วยวิธีการคิด เนรมิตผู้คนในองค์กรให้รักใคร่สามัคคีปรองดองซึ่งกันและกัน ซึ่งนั่นจะนำไปสู่การผลิตผลงานได้อย่างมีอาชีพโดยภาคภูมิใจ

บุคลากร หมายถึง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาลนครพิษณุโลก อาทิเช่นในการบรรจุแต่งตั้ง เลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน เป็นต้น หรือกล่าวได้ว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งทำหน้าที่ในองค์กรตามที่ภารกิจของงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารหรือหัวหน้าส่วนต่างๆ โดยจะต้องดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยสำเร็จและตรงตามประเด็นเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี

เทศบาลนคร หมายถึง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดใหญ่ที่มีประชากรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไปและมีรายได้เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะตามหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งการจัดตั้งเทศบาลนครกระทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทยยก

ฐานะเป็นเทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ซึ่งโครงสร้างของเทศบาลนคร พิษณุโลก ประกอบไปด้วยนายกเทศมนตรีทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและสภาเทศบาล ที่มีสมาชิกจำนวน 24 คน มาจากการเลือกตั้งของราษฎรในเขตเทศบาล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากราษฎรในเขตพื้นที่เทศบาล และมีรองนายกเทศมนตรีมาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรี นอกจากนี้ยังมีสำนักงานเทศบาลซึ่งมี ปลัดเทศบาลเป็นหัวหน้าพนักงาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการและหน่วยงานให้บริการ ประชาชนภายใต้การบังคับบัญชาของนายกเทศมนตรี

การวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ หมายถึงการปฏิบัติงานที่ต้องคำนึงถึงผลสะท้อนของงานอยู่เสมอ และมีความคาดหวังที่เป็นไปได้ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความ เป็นจริงขององค์การอีกด้วย ฉะนั้นองค์การที่ดีควรจะต้องฝึกฝนให้บุคลากรรู้จัก วิเคราะห์ เป็น ทำงานเป็น มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายอยู่ในใจเสมอในการที่จะพิชิตงานด้วยยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ที่เป็นไปได้ด้วยความสอดคล้องและเหมาะสม

การกำหนดตัวชี้วัด หมายถึง กระบวนการทำงานที่ก่อให้เกิดผลที่เจาะจงและชัดเจน ในประเด็นนั้น ดังนั้นแล้วตัวชี้วัดที่ดีควรจะต้องมีลักษณะเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน สามารถวัดผล จากการกระทำได้ และไม่ก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนโดยตัวชี้วัดที่พิสูจน์ได้เชิงรูปธรรม ได้แก่ ตัวชี้วัดทางด้านปริมาณ คุณลักษณะ เวลา กลุ่มเป้าหมาย และสถานที่ และจะต้องมีคุณสมบัติ ที่ดีคือ มีความสมเหตุสมผลที่จะสามารถอธิบายได้ มีข้อมูลที่สามารถสนับสนุนตัวชี้วัดได้ มีความเชื่อถือได้ และมีความเคลื่อนไหวได้จากความไวต่อการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน หมายถึง การทำงานที่มีขั้นตอน มีการวางแผน คิดวิเคราะห์ไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วน อ่านเกมส้อย่างชาญฉลาด ฉะนั้นในการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น พึงจะต้องพิจารณากระบวนการดำเนินงาน ดังนี้คือ ประหยัด รวดเร็ว มีคุณภาพของงาน ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานทั้งหมดที่ดำเนินเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน ของเทศบาลนครใน เขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก และประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับการมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ที่มีการบริหารจัดการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยของผู้บริหารและพนักงานในท้องถิ่น ต่อการมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ที่จะส่งผลถึงการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
3. สามารถนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้เป็นข้อเสนอแนะและแนวทางในการบริหารงาน ของท้องถิ่นโดยส่งเสริมให้มีการสร้างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของบุคลากรในเทศบาลนครพิษณุโลกต่อไป